

ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΒΑΣΗΣ

ΑΞΙΑΚΕΣ ΑΡΧΕΣ • ΤΡΟΠΟΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ, ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΗΣ

Η παρούσα έκδοση τυπώθηκε σε 2500 αντίτυπα τον Ιανουάριο του 2015. Είναι προϊόν μακροχρόνιας και συλλογικής επεξεργασίας και αποτελεί ένα συνεχές κάλεσμα προς σωματεία και συλλογικότητες για την οργάνωση της εργατικής τάξης και και την ανάπτυξη των αυτοοργανωμένων ταξικών αγώνων

Την έκδοση αυτή με τη σημερινή της μορφή υπογράφουν τα παρακάτω σχήματα:

- Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου (ΣΒΕΟΔ) – www.sveod.gr
- Σωματείο Σερβιτόρων Μαγείρων & λοιπών εργαζομένων του κλάδου του επισιτισμού (ΣΣΜ) – somateioserbitoronmageiron.blogspot.gr
- Συνέλευση εργαζομένων, ανέργων, φοιτητών στα ΜΜΕ - katalipsiesiea.blogspot.gr

Κατά τη διάρκεια των προσπαθειών για κοινή δράση, συμμετείχαν αρκετές ακόμα συλλογικότητες στις διαδικασίες είτε ως κανονικά μέλη είτε ως παρατηρητές. Για διάφορους λόγους (διαφωνίες, μείωση μελών και απουσία δράσης, άλλες προτεραιότητες) δεν κατέστη δυνατό να προχωρήσουμε όλοι μαζί από κοινού στα βήματα που απαιτούνται για τη δημιουργία εργατικής ομοσπονδίας βάσης. Ελπίζουμε σύντομα στο μέλλον να ξαναβρεθούμε – εκτός από τους αγώνες και τους δρόμους στους οποίους βρισκόμαστε συχνά – και στα πρώτα βήματα οργάνωσης των εργατικών αγώνων βάσης.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η ΠΑΡΟΥΣΑ ΕΚΔΟΣΗ είναι αποτέλεσμα πολύχρονων διαδικασιών της τακτικής συνέλευσης σωματείων βάσης, εργατικών συνελεύσεων, ομάδων και συλλογικοτήτων. Η συνέλευση ξεκίνησε αρχικά με αφορμή τη διοργάνωση συγκεκριμένων δράσεων (π.χ. εργατική Πρωτομαγιά) και αργότερα έγινε φανερό ότι ήταν αναγκαία η από κοινού δράση πάνω στη βάση της αυτοοργάνωσης στους χώρους εργασίας, στη βάση των οριζόντιων δομών από τα κάτω και των συλλογικών διαδικασιών. Η ζύμωση με τους συναδέλφους, οι διαδικασίες συνελεύσεων βάσης, οι από κοινού αποφάσεις και η συμμετοχή όλων των εργαζομένων στη διαμόρφωση και την πραγματοποίηση δράσεων και διεκδικήσεων, είναι χαρακτηριστικά κοινά σε όλες τις συλλογικότητες που συμμετέχουν.

Η συνέλευση αυτή των σωματείων και συνελεύσεων, έχοντας πραγματοποίησει κοινές δράσεις (παρεμβάσεις, κοινά μπλοκ σε απεργιακές πορείες, μοιράσματα) προσπαθεί να ανιχνεύσει κοινούς τόπους και τρόπους δράσης στο πεδίο των ταξικών αγώνων και ταυτόχρονα προσπαθεί να διαμορφώσει εκείνες τις συνθήκες που θα επιτρέψουν αυτός ο συντονισμός και η δικτύωση να πάνε ένα βήμα παραπέρα. Το βήμα παραπέρα για εμάς δεν είναι ένας απλός συντονισμός δράσεων αλλά η πραγματική αλληλεγγύη και οργάνωση στη βάση, όλων όσων συμμετέχουμε σε εργατικούς αγώνες. Η δημιουργία μιας εργατικής ομοσπονδίας είναι για μας βασικός στόχος στην πορεία των ταξικών αγώνων.

Έτσι θα συμβάλουμε πληρέστερα και εμείς με τις δυνάμεις μας στην οργάνωση των ταξικών αγώνων από τα κάτω, στην αυτο-οργάνωση της εργατικής τάξης ενάντια στο κεφάλαιο και κάθε λογής εξουσία. Προχωράμε προτείνοντας ένα νέο δομικό μοντέλο, οριζόντιο και αντιεραρχικό που προτίθεται να συνθέσει το μωσαϊκό των ακηδεμόνευτων εργατικών αντιστάσεων σε μια ομοσπονδία βάσης.

Έχοντας στο μυαλό μας όλα τα παραπάνω, προσπαθήσαμε – παράλληλα με τις δράσεις – να συνθέσουμε κάποιες αρχικές απόψεις σχετικά με τη λειτουργία, τους σκοπούς και τον τρόπο δράσης αυτής της ομοσπονδίας. Σε καμία περίπτωση δεν πιστεύουμε ότι κατέχουμε όλη τη γνώση του κόσμου ή ότι μπορούμε να δίνουμε ντιρεκτίβες για εργατικούς αγώνες. Όμως, ήταν έντονη η ανάγκη να ορίσουμε ένα πλαίσιο αρχών και λειτουργίας του κοινού μας βηματισμού και με βάση αυτό το πλαίσιο να καλέσουμε και άλλους εργαζόμενους και εργατικές οργανώσεις να συμπορευτούν μαζί μας.

Τα παρακάτω κείμενα είναι προϊόν συλλογικής συζήτησης και επεξεργασίας. Για την τελική διαμόρφωσή τους, απαιτήθηκαν πολλές ώρες θεωρητικών αναζητήσεων και πρακτικών προβληματισμών. Χρειάστηκε επίσης να γίνουν αμοιβαίες υποχωρήσεις, αναλυτική εξήγηση τοποθετήσεων και συγκερασμός απόψεων. Ακόμα, πολλές φορές, χρειάστηκε και εμείς οι ίδιοι να επαναπροσδιορίσουμε όρους και λέξεις, να αναρωτηθούμε, να αμφισβήτησουμε και τελικά μέσα από τη συζήτηση στην κάθε συλλογικότητα ξεχωριστά και τελικά συλλογικά, να πάρουμε θέση. Όροι όπως αυτοοργάνωση, συμμετοχικότητα, σύνθεση και συνδιαμόρφωση απέκτησαν για μας πραγματικά καινούριο περιεχόμενο, αφού αναγκαστήκαμε να τους σκεφτούμε για μια οργάνωση μεγάλης κλίμακας αλλά και στα πλαίσια των σχέσεων μεταξύ συλλογικοτήτων.

Οι παρακάτω θέσεις λοιπόν εκφράζουν το σύνολο των μελών των συλλογικοτήτων που συμμετέχουν και δημοσιεύονται από εμάς με σκοπό τη σκιαγράφηση των εργατικών δομών που. Οι θέσεις χωρίζονται σε αξιακές αρχές (αρχές που θεωρούμε σημαντικές και απαράβατες) και σε τρόπους οργάνωσης, λειτουργίας και δράσης.

ΠρόλογοςΣΕΛ. 5

Αξιακές αρχέςΣΕΛ. 6

- **ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ**
ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣΣΕΛ. 6
- **ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ**
ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣΣΕΛ. 7
- **ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ**
ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣΣΕΛ. 7
- **ΑΦΙΣΕΣ ΑΠΟ ΔΡΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΟΜΟΣΠΟΝΔΟΥ ΣΧΗΜΑΤΟΣ**
ΩΣ ΣΗΜΕΡΑΣΕΛ. 8
- **ΑΝΤΙΣΕΞΙΣΤΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣΣΕΛ. 10**
- **Η ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ ΔΟΜΗ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣΣΕΛ. 10**

Τρόποι οργάνωσης & δράσηςσελ. 11

- **ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΛΗΨΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝΣΕΛ 11**
- **ΘΕΣΜΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣΣΕΛ 12**
- **ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΚΡΑΤΙΚΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΠΛΕΓΜΑΣΕΛ 13**
- **ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΗΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ ΠΟΥ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ ΣΕ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΟΡΓΑΝΑ ΜΕ ΚΑΘΕΤΕΣ ΔΟΜΕΣΣΕΛ. 13**
- **ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΒΑΣΗΣΣΕΛ. 14**

ΑΞΙΑΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΒΑΣΗΣ

ΚΑΘΕ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΣ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ οφείλει να εκφράζει ρητά, ήδη από τη στιγμή της ίδρυσής του, τις αξιακές του αρχές. Να ορίζει δηλαδή ξεκάθαρα και δημόσια τις αξίες και την κουλτούρα που τον διέπουν και με τις οποίες θα διεξάγει τον αγώνα του. Μέσω αυτής της διαδικασίας, η ομοσπονδία κατοχυρώνεται πολιτικά με δύο τρόπους: έναν εσωτερικό και έναν εξωτερικό. Εσωτερικά, δημιουργείται ένα κλίμα απόλυτης σαφήνειας ως προς τον χαρακτήρα της ομοσπονδίας. Όλα τα πρωτοβάθμια μέλη θα αναγνωρίζουν καταρχήν και ως βάση αυτές τις αξιακές αρχές που θα θεωρούνται και ο πυρήνας του συνδικαλιστικού μοντέλου βάσης το οποίο προωθούμε.

Εξωτερικά, το κείμενο των αξιακών αρχών θα έχει ένα δημόσιο χαρακτήρα. Με το όρο δημόσιο εννοούμε ότι μέσω αυτού θα παρουσιάζεται προς το σύνολο της εργατικής τάξης ο δικός μας τρόπος συνδικαλιστικού αγώνα και οργάνωσης. Οι αξιακές αρχές που παρουσιάζουμε παρακάτω αποτελούν προϋπόθεση αλλά και πρόταγμα λειτουργίας της εργατικής ομοσπονδίας βάσης. Διασφαλίζουν τον χαρακτήρα της, την οριζόντια δομή λειτουργίας της και κατ' επέκταση δεν δεσμεύουν για αλλαγές στο εσωτερικό της ομοσπονδίας, από τη στιγμή που δεν θίγονται οι αξιακές αρχές και ο τρόπος οργάνωσης και δομής όπως ορίζεται και παρουσιάζεται παρακάτω.

Έννοιες, όπως αντισεξισμός, διεθνισμός/αντιφασισμός, αντικαπιταλισμός, οριζόντια δομή, αντιεραρχία καθώς και η σχέση με το κρατικό οικονομικό πλέγμα θα πρέπει να μεταφράζονται σε συμπεριφορές και να βρίσκουν πρακτικό αντίκρυσμα στην καθημερινή ζωή της ομοσπονδίας.

Θέλοντας όμως να μη μένουμε σε κενές λέξεις και ορισμούς, προσπαθήσαμε να περιγράψουμε πως αντιλαμβανόμαστε την κάθε έννοια που αναφέρεται παραπάνω.

Στιγμιότυπο από την μηχανοκίνητη πορεία την Πρωτομαγιά του 2014. Η πορεία ξεκίνησε από το Πεδίο του Άρεως και μέσω κεντρικών οδών κατέληξε στο καφέ Scherzo στο Μαρούσι.

ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ

ΟΣ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ αντιλαμβανόμαστε το συνδικαλισμό με ένα διπλό τρόπο. Σίγουρα τα σωματεία μας αλλά και η Ομοσπονδία μάχονται για τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας του συνόλου των εργατών-τριών. Ταυτόχρονα όμως, οι εργατικές ομάδες/σωματεία/συνδικάτα, ως οι πιο πλατιές οργανώσεις της εργατικής τάξης, αποτελούν κύτταρα για την ανατροπή του καπιταλιστικού συστήματος στο σύνολό του. Το καπιταλιστικό σύστημα βασίζεται στην εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, στο όσο το δυνατόν μεγαλύτερο ξεζούμισμα των εργατών για να ενισχύεται το κεφάλαιο. Οι οργανωτικές δομές των εργατών πρέπει να είναι ενταγμένες στην ταξική πάλη και εκτός από την πάλη τους για τους μισθούς και τις συνθήκες εργασίας, θα πρέπει να αποτελούν κέντρα συγκέντρωσης της εργατικής τάξης μέχρι την τελική της απελευθέρωση, μέχρι οι εργάτες να συνειδητοποιήσουν τον ιστορικό τους ρόλο, που δεν είναι άλλος από την κατάργηση του καπιταλισμού και συνεπώς και της μισθωτής σκλαβιάς και των εκμεταλλευτικών σχέσεων. Η εργατική τάξη πρέπει να οργανωθεί σε τάξη για τον εαυτό της, να αυτομορφωθεί και τα σωματεία και οι ομοσπονδίες των εργατών είναι το πιο σημαντικό όπλο που διαθέτουν οι εργάζομενοι ως προς αυτό το σκοπό. Μέσω της συλλογικοποίησης και των αγώνων, επιδιώκουμε να ενδυναμώσουμε την ταξική ενότητα και την όχυνση της ταξικής αντιπαράθεσης οι οποίες θα οδηγήσουν στον ριζικό κοινωνικό μετασχηματισμό.

ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΩΙΜΑ ΧΡΟΝΙΑ της ανάπτυξης του καπιταλισμού, το προλεταριάτο αντιλήφθηκε τόσο την παγκοσμιότητα της ύπαρξής του, όσο και την αξία της ανάπτυξης της διεθνιστικής φύσης των αγώνων που έπρεπε να διεξάγει. Χαρακτηριστικά, στα 1863, μια επιστολή των άγγλων προς τους γάλλους εργάτες ανέφερε: "Για την υπόθεση των εργατών είναι ανάγκη να συναδελφωθούν οι λαοί. Γ' αυτό το σύνθημά μας είναι η αδελφοσύνη". Η διεθνιστική αυτή αντίληψη οδήγησε, όπως είναι γνωστό, στην συνεύρεση της Πρώτης Διεθνούς το 1864, την κορωνίδα της σύμπραξης της παγκόσμιας εργατικής τάξης, η οποία χωρίς δυστυχώς να αποφύγει τις έριδες και τις διασπάσεις, κατέληξε στο σύνθημα "προλετάριοι όλων των χωρών ενωθείτε!"

Σήμερα, όπου το κεφάλαιο από τη μία υπερβαίνει στην κίνησή του κάθε γεωγραφικό και συνοριακό διαχωρισμό και από την άλλη ενισχύει τον κατακερματισμό της εργατικής τάξης - αρκεί να καταμετρήσει κανείς τους χιλιάδες νεκρούς προλετάριους στα σύνορα του Μεξικό με τις ΗΠΑ ή στα ευρωπαϊκά σύνορα που ορίζονται από τον βυθό της Μεσογείου - ακριβώς για να μπορεί να την εκμεταλλεύεται αποτελεσματικότερα, είναι αυταπόδεικτο ότι περισσότερο από ποτέ η τελευταία οφείλει να οξύνει τα διεθνιστικά της αντανακλαστικά.

Ειδικότερα στον ελλαδικό χώρο, με τη διαρκή κοινωνική φτωχοποίηση, με το φαινόμενο του κοινωνικού κανιβαλισμού, το οποίο σχηματικά μπορεί να οριστεί στο ότι "οι πεινασμένοι τρώνε τους νηστικούς" και, φυσικά, με τον ρατσισμό να ενισχύεται τόσο από την κυβερνητική ατζέντα όσο και από τα νεοφασιστικά μορφώματα, οι κοινοί αγώνες ντόπιων και μεταναστών δεν μπορεί παρά να είναι μια από τις βασικές προϋποθέσεις των αγώνων που δίνουμε. Προϋπόθεση η οποία έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τη λειτουργία του γραφειοκρατικού συνδικαλισμού, ο οποίος για δεκαετίες αρνιόταν να εντάξει στα συνδικάτα τους/τις μετανάστες/ριες εργάτες/ριες, μετατρέποντας την διεθνιστική αλληλεγγύη σε ένα κενό νοήματος σύνθημα.

Ο προλεταριακός διεθνισμός αποτελεί, συνεπώς, το αντίβαρο στον εθνικό/φυλετικό/θρησκευτικό/πολιτισμικό διαχωρισμό των οποίοι τα αφεντικά επιβάλλουν. Αποτελεί, μέσα από την ανάγνωση των κοινών συμφερόντων του προλεταριάτου όλων των χωρών, τη διαχρονική απάντηση των καταπιεσμένων στην πολιτική, πολιτισμική και εν τέλει οικονομική υποδούλωσή τους. Ο διεθνιστικός χαρακτήρας της σκέψης και της δράσης των καταπιεσμένων δεν μπορεί παρά να ενέχει το όραμα της παγκόσμιας κοινωνικής απελευθέρωσης. Το όραμα της απελευθέρωσης της ανθρωπότητας από τα δεσμά του κεφαλαίου.

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΑ, Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ προέρχεται από τη λέξη *fascis*, ρωμαϊκό σύμβολο εξουσίας. Καθιερώθηκε σαν όρος από τον Μουσολίνι, και ερμήνευε την αναγωγή του έθνους ως την υπέρτατη αξία υπεράνω κάθε άλλης. Από την απαρχή του, στις αρχές του προηγούμενου αιώνα, στάθηκε ενάντιος σε κάθε απελευθερωτικό πρόταγμα, σε κάθε αγώνα και κίνημα που επιδίωκε την χειραφέτηση του προλεταριάτου από τα δεσμά του κεφαλαίου.

Ορίζοντας κατά το δοκούν το "άλλο" και το "διαφορετικό", τα φασιστικά καθεστώτα αιματοκύλησαν τον πλανήτη βάζοντας στο στόχαστρο κομμουνιστές, αναρχικούς, εβραίους, ρομά, ομοφυλόφιλους και οποιονδήποτε άνθρωπο ή κοινωνική ομάδα δεν ταιριάζε με τα βιολογικά και πολιτισμικά πρότυπα του εκάστοτε δικού τους "κυρίαρχου έθνους".

Στις μέρες μας επανέρχεται στο πολιτικό προσκήνιο με την προβιά του "αντιουστημικού", επιδιώκοντας και πάλι να διασπάσει το προλεταριάτο σε ελληνικό και ξένο, να κυνηγήσει το "άλλο" και να σταθεί απέναντι σε κάθε κοινωνικό και ταξικό αγώνα, στην υπηρεσία του κράτους και του κεφαλαίου.

Όταν αμφισβητείται η ίδια η ύπαρξη του καπιταλισμού, οι δημοκρατικές ρητορείες περί ελευθερίας και δικαιωμάτων εξαφανίζονται. Το ιδεολόγημα της «ταξικής ειρήνης» πλέον τίθεται στην άκρη και ο ταξικός πόλεμος όχι μόνο οξύνεται αλλά γίνεται όλο και πιο ξεκάθαρος σε κάθε πτυχή της ζωής μας. Τα στρατόπεδα συγκέντρωσης για τους μετανάστες, το κυνήγι μαγισσών με τις οροθετικές γυναίκες, το χτύπημα των κοινωνικών και ταξικών αγώνων και οι επιστρατεύσεις εργαζομένων αλληλοσυμπληρώνονται με τις επιθέσεις των φασιστών.

Ο αντιφασιστικός χαρακτήρας της ομοσπονδίας προκύπτει από την ιστορική δράση όσων εργατών και εργατριών βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή του αγώνα ενάντια στο φασισμό, από την αντίληψη πως ο ταξικός αγώνας είναι και αντιφασιστικός, αλλά και από το δεδηλωμένο στόχο μας να αγωνιστούμε για την απελευθέρωση από τη μισθωτή σκλαβιά, με σκοπό την ισότιμη και αλληλέγγυα δόμηση της πανανθρώπινης κοινότητας.

Αντιλαμβανόμενοι την χρόνια και σε παγκόσμιο επίπεδο, οικονομική και όχι μόνο, καταπίεση της εργατικής τάξης, επιλέγουμε να συστρατευτούμε με το προλεταριάτο όλων των χωρών. Η απελευθέρωση των εργατών θα είναι αποτέλεσμα αγώνων οι οποίοι δεν θα περιορίζονται στα στενά όρια ενός έθνους-κράτους, αλλά θα έχουν παγκόσμιο χαρακτήρα. Άμεση συνέπεια αυτής της λογικής είναι ότι δεν υπάρχει χώρος μέσα στην Ομοσπονδία για κάθε είδους εθνικών διαχωρισμών μεταξύ των εργατριών-ων.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΩΝ ΑΠΟΛΥΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΕΠΙΤΑΞΕΩΝ, ΤΗΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ, ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΣ...

να πέρσουμε θίση και να περάσουμε στην πλευρά του μακετικού σημάντη, μακριά από έξιπτωμένες γραφειοκρατικές πηγαδιές, με πρότυπα την συνθικαλούμενη θίση, την αντίτεση και την αλληλεγγύη.

Συνεχίζουμε τον αδιάληπτο ταξιδό-κοινωνικό σύγκλιτο στους χώρους εργασίας, τα σκαλιά, τις ακάλις, τις γενονήσιες μας με τα χαρακτηριστικά της αυτο-οργάνωσης, της αντί-εργαρίδας και του αντιποσιαμού, ακινητοποιευταίς και αποφασιστικά.

ΑΠΕΡΓΙΑ 06/11 ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ & ΠΟΡΕΙΑ 11:00 ΜΟΥΣΕΙΟ

Να οργανώσουμε
την ταξική και κοινωνική
αντιπίθεση
Για την αταξική κοινωνία,
για έναν κόσμο
χωρίς εκμετάλλευση

Ευρετήρια, ουντζέσιες, ουντζαλιστές θίσης

Όσο καίνε «κοι πύλες της φωτιάς»

Με την αυτο-οργάνωση,
την αλληλεγγύη,
τη γνώση των συμφερόντων μας
και την ταξική μας συνείδηση

Ανοίγουν οι «πύλες της κόλασης» για τα σφεντάκια

2,5 μήνες πάρα
τα καθένα της Ελλήνικος
Χαλκουργίας παραμένουν
εβδομάδες, έχει ανέρεψη μάς
τη δύσκολη βαθιά θαλασσή.
Η παρασκευή αγροτικής Μάνος,
με τα δεκάδες επείζοντας
άλογα, και το σχέδιο του για
την περιποίηση γρυριών, έχει
τόπος από κανούν και έχει τελειώ-
σει με την άνοιξη την επείζοντας
και ανημονητική περίοδο των
πονημοδρόπτυτων γρυριών και
μηρωτών στα ποτάμια αλληλεγ-
γύεις, που αποτελεῖ την αρ-
ίθμηση της πονημοδρόπτυτης
περιοχής μας.

2,5 μήνες πάρα
κατά της φωτιάς, την αποτρε-
πτική διάσπολη την δράμη
των αγρυπτών. Έπουν πολύ⁺
εργάσια που από τη μέρη
των αγρυπτών ήταν την πρώτη
γενιά της αγριοτόπως αλιάσ-
τριας, τριφοδοτητής με
δύναμη τους επί μέρες απόλυ-
της αποτρεπτικότητας, που
ΑΛΤΕΔ παρείται ελλειπόντως,
επονέτει την επανεγγένετη την
εργοδότηριαν της Νίκαιας
Galleries ενώπιον της επείζοντας
περιποίησης, και οιγείται
την πάνω τους γρυριών, που ερ-
γάζουν την ΑΓΓΚ και την
ΛΕΒΑΓΑ.

Τι αφορά, μόνο πρέπει να απο-
λύτων κρίσης σπάνισης για παρα-
νέσια ρυπογόνων την δράμη, πό-
τερα στην επείζοντας περιποίηση
της πόλεως αλιάστρας την πανα-
θεσμόντη. Έγινε πράγμα να δια-
φεύγουν.
Τέλος, παραπέδων από πάντα,
παραπέδων από πάντα την εργά-
σια που έγινε από την παναθεσμόν-
της άνοιξη, πραγματικότητα
και ιστορία, γάλανη και μετα-
βαλλόμενη παραπέδων, με ανα-
θετική αποτελεσματικότητα, κάθε
την κάθεσαν καθημερινά
χώρα, κατά την γενετή της
μεταγενετικής, όπως
την κάθησαν καθημερινά
χώρα, κατά την γενετή της
μεταγενετικής, με ανα-
θετική αποτελεσματικότητα,

Παναττική Απεργία 17/01,
Συγκέντρωση-Πορεία, Προπύλαια, 11:00 πμ

Σύλλογος Ζητητών Απόδοσης, Επαγγελματικό Δικαστήριο

Οι αργειόρευνοι στην **PhoneMarketing** στις 21 Μαρτίου 2012 ξεκίνησαν απεργία, που κράτησε 114 μέρες, καίντια στην πέρα της την εκπτώσης εργασίας, που προσέβασε να τους επιβάλει η εργοδοσία. Το μέτρο δε πέφτει και οιρέρα ζητήντες μετά, έρχονται έναν αντιρέβοντας αντιρέβοντας για ένα νέον εκβιωτό :

ΕΚ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑ

Η ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΝΕΩΝ ΕΚΚΥΤΕΛΙΣΤΙΚΩΝ ΑΤΟΜΙΚΩΝ ΣΥΜΒΑΣΩΝ

Αυτό πρωτοπορεί να επιβάλλει τη διαίσκηση σε δύοντας να υπογράφουν και
πει επιμονή αντιστέκοντας τη ριζική γάλανη παραπέδων που έχουν πάει
αυτοτελέμενοι για οικονομικά αιμάτων επιτέλους της εργοδοσίας, που σταύρωνε
πει 488ετρος επινομβετόντες απεργίες, από τα 30 οκτώβριος και ριζικής
παραπετειώδεις πει επειρωτικού καθημερινή την απεργία σας.

**ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΚΛΙΜΑΚΩΣΗΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ
ΑΠΕΡΓΩΝ ΤΗΣ PhoneMarketing ΚΑΛΕΙΤΑΙ :**

>**ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ
ΠΟΡΕΙΑ *22>Νοέμβρη
<ΠΕΜΠΤΗ 12:00
στη Ν.Ιωνία (πλατεία σταθμού ΗΣΑΠ)**
*ΣΤΗΝ ΕΔΡΑ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ
Φιλικής Εταιρείας 16

>**Γιέντι
οικονομική ενίσχυσης
των απεργών της PhoneMarketing**

***25>Νοέμβρη
<ΚΥΡΙΑΚΗ 13:30
ΚΕΠ Ν.Ιωνίας (πλατεία σταθμού ΗΣΑΠ)
Παραράρκοντα Ιωνικού 4**

***ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ/ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ/ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ*
ΣΩΜΑΤΕΙΑ*ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ*ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΕΣ ΒΑΣΗΣ**

ΟΛΟΙ ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΑΟΡΑΤΟΙ

που μρούσανταν παραφούτοι, με γεμάτην καρόφι - μαρό,
με εναντιόπλευρες σημάτες σε διαλογισμένες επιχειρήσεις,
τα προγράμματα στέρε, μηρούσες σε πρόγραμμα
με υποτροφίανταν παραφούτοι,

1η ΜΑΗ ΠΟΡΕΙΑ

πλατεία βικτωρίας 11:00
ΕΚΔΗΛΩΣΗ - ΣΥΖΗΤΗΣΗ
29 Απριλίου, πλ. κουμουνδούρου, 18:30

ΠΟΥ ΔΕΧΟΜΑΣΤΕ ΕΠΙΘΕΣΗ
από το κράτος και τα αρχεία που με πρόσχυγα με οικονομική κρίση,
με πολλούς πέντε τη δικαιοδότηση που με πολλούς σύντηγα,
κρίσεις στο περιόδο:

ΝΑ ΓΙΝΟΥΜΕ Η ΚΡΙΣΗ ΤΟΥΣ
δημοπραγτώντας εργατικές επιχειρήσεις, συμμετοχή βάσης γρυντούσματων
ηρεμώντας μαθητές, σημαντικές ομάδες επικίνδυνων και άλλην λεγόμενης
με προσδικούσαται διεύθυνσης γαρές, πληρωμών και βιβλίους,

ΑΝΤΙΣΕΞΙΣΤΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ

ΜΕ ΔΕΔΟΜΕΝΟ ότι η οργάνωση του κόσμου έγινε μέσα από ιεραρχικές αντιθέσεις και τα νόμιμα υποκείμενα της ιστορικής γραφής ήταν άνδρες που αντιπροσώπευαν την οικουμενικότητα σε αντίθεση με τις γυναίκες, που αντιπροσώπευαν τη μερικότητα και την ιδιαιτερότητα, τα φύλα διαχωρίστηκαν με βάση τα στερεότυπα του δυνατού και του αδύναμου. Οι γυναίκες αναγνωρίζονται ως το «άλλο» φύλο και οι άνδρες χρησιμοποιούνται ως σημείο αναφοράς. Αυτή η στάση διευκολύνει την αποδοχή της δύναμης και εξουσίας πάνω σε αυτές που είναι το «άλλο» φύλο ή όσον αφορά τις γυναίκες, την παραίτηση από την διεκδίκηση της δύναμης.

Το πατριαρχικό σύστημα που επιβάλλει την ανδρική κυριαρχία βλάπτει και τους άνδρες και τις γυναίκες και είναι μέρος του συνολικότερου συστήματος που διαιωνίζει τον ρατσισμό, τις ταξικές διακρίσεις, τις έμφυλες διακρίσεις και όλες τις μορφές καταπίεσης.

Ο σεξισμός – με τη μορφή ιδεολογίας, αναπαραστάσεων, στερεοτύπων – απορρέει από τις σχέσεις καθολικής ανισότητας ανάμεσα στα φύλα, από την κουλτούρα υποτίμησης των γυναικών καθώς και όσων οι σεξουαλικές επιλογές δεν συνάδουν με τα κυρίαρχα επεροκανονικά πρότυπα ως ανθρώπων με ίσα δικαιώματα. Μέσα από την διαδικασία της υποτίμησης δημιουργούνται μεγάλες δεξαμενές ανθρώπων που θεωρητικά μπορούν να αποτελέσουν εύκολη λεία για εκμετάλλευση. Οι δυναμικοί αγώνες που έχουν δοθεί από τις γυναίκες δεκαετίες τώρα, έχουν κατορθώσει να αναχαιτίσουν αυτές τις κυρίαρχες λογικές, χωρίς όμως να καταφέρουν να τις ανατρέψουν.

Για εμάς, τους εργάτες/τριες που επιλέξαμε να οργανωθούμε στη βάση και να δώσουμε ακηδεμόνευτους ταξικούς αγώνες, αποτελεί εχθρική κάθε κυρίαρχη λογική που υποτιμά την ανθρώπινη υπόσταση και αξιοπρέπεια. Μέσα στην ευρύτερη αντιπαράθεση με το σύστημα που δημιουργεί τις συνθήκες εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο, αγωνιζόμαστε για ένα κόσμο ισότητας, συντροφικότητας και σεβασμού ανεξάρτητα από το φύλο και τις σεξουαλικές επιλογές.

10

Παρέμβαση στο καφέ Scherzo στο Μαρούσι.

Η ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ ΔΟΜΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΒΑΣΗΣ

ΟΠΩΣ ΑΚΡΙΒΩΣ αντιλαμβανόμαστε και νοηματοδοτούμε την αυτοοργάνωση και την αλληλεγγύη, έτσι και με τις οριζόντιες δομές δεν χρησιμοποιούμε μια φράση κενή νοήματος και πρακτικών, αλλά αντίθετα τη χρησιμοποιούμε για να περιγράψουμε συνοπτικά έναν πλούτο θεωρητικών καταβολών και πρακτικών εφαρμογών.

Με την οριζόντιοτητα, δεν εννοούμε μόνο ότι όλοι, μα όλοι είναι ίσοι και συμμετέχουν σε μια από τα κάτω οργάνωση που είναι αντί-ιεραρχική και κανείς δεν παίρνει αποφάσεις για άλλους. Εννοούμε επίσης την ενεργό δράση, την άκοπη προσπάθεια και την αγωνία για πραγματική συνδιαμόρφωση από όλους στο πλαίσιο των συνελεύσεων και των οποιωνδήποτε άλλων συλλογικών διαδικασίων.

Ο οριζόντιος τρόπος λήψης αποφάσεων προϋποθέτει τις διαδικασίες εκείνες που θα δημιουργήσουν και θα ενδυναμώσουν τις συνθήκες, κατά τις οποίες η καθεμιά και ο καθένας από εμάς θα νιώσει ότι όλες οι απόψεις είναι ισότιμες και ότι οι αποφάσεις είναι προϊόν συλλογικής επεξεργασίας.

Η συνδιαμόρφωση των προτάσεων και ο συλλογικός τρόπος λήψης αποφάσεων, η ενεργή συμμετοχή στις συνελεύσεις και τις δράσεις, η συνέπεια λόγου και πράξης, η ανάδειξη κάθε μέλους σε στέλεχος μέσα από διαδικασίες αυτομόρφωσης, μέσα από την εμπειρία της συμμετοχής, της δράσης, της ζύμωσης, της ανταλλαγής εμπειριών καθώς και της επιμονής στην ανάδειξη των απόψεων, της ανάλυσης των πρακτικών προτάσεων και των δυνατοτήτων του ατόμου στις συλλογικές διαδικασίες, αποτελούν βασικές προϋποθέσεις για να επιτυγχάνονται οι οριζόντιες δομές καθημερινά και στην πράξη.

Για τις συλλογικότητες που συμμετέχουμε, οι οριζόντιες δομές και η αυτοοργάνωση δεν είναι απλά διαδικασίες, αλλά είναι δομικά στοιχεία μιας άλλης μορφής κοινωνικής οργάνωσης.

ΤΡΟΠΟΙ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ & ΔΡΑΣΗΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΛΗΨΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

ΩΣ ΤΡΟΠΟΣ ΛΗΨΗΣ αποφάσεων του ομόσπονδου σχήματος, προκρίνεται η σύνθεση και η συνδιαμόρφωση. Για μας, συνδιαμόρφωση και σύνθεση σημαίνει στην ουσία σεβασμός, αμοιβαία αποδοχή, πλαίσιο που ενθαρρύνει την ανταλλαγή ιδεών και ακόμα περισσότερο σημαίνει ότι όλα τα μέλη είναι πολύτιμα, όλες οι απόψεις αξίζουν να ακουστούν και να συζητηθούν και όλοι είναι απαραίτητοι για να προχωρήσουν οι σκοποί του σχήματος.

Η σύνθεση-συνδιαμόρφωση και ο εκτενής διάλογος που προϋποθέτει αυτός ο τρόπος, βοηθά στην αυτομόρφωση των μελών. Επίσης, οι αποφάσεις αντιμετωπίζονται με όρους ποιότητας και όχι ποσότητας. Σημασία για μας δεν έχει μόνο να πάρνουμε πολλές αποφάσεις και να βγάζουμε «δουλειά» αλλά οτιδήποτε συναποφασίσουμε να αποτελεί προϊόν σύνθεσης όσο το δυνατόν περισσότερων συναδέλφων. Με αυτό τον τρόπο θεωρούμε πως δημιουργούνται οι όροι και οι προϋποθέσεις για την επίτευξη των στόχων μας, μιας και ο καθένας μας είναι δομικό κομμάτι των αποφάσεών μας. Στόχος μας δεν είναι να οδηγούμαστε αποκλειστικά σε ομόφωνες αποφάσεις αλλά να κατοχυρώσουμε πως κάθε φορά θα κατατίθενται όσο το δυνατόν περισσότερα σκεπτικά, καθώς και η μέγιστη δυνατή επιχειρηματολογία και ανάλυση σε σχέση με το θέμα ή τα θέματα που συζητούνται. Στόχος μας είναι επίσης, η σύνθεση των απόψεων προκειμένου να αναδεικνύεται ο συλλογικός πλούτος των αντιλήψεων των μελών της ομοσπονδίας και όχι κάποιου μονολιθικού τύπου ομοφωνία. Η ομοφωνία, εφόσον προκύπτει, θέλουμε να είναι αποτέλεσμα της προηγηθείσας ζύμωσης και όχι αποτέλεσμα πολιτικού συρσίματος προκειμένου να παρθεί οποιαδήποτε απόφαση.

Ο τρόπος λήψης αποφάσεων δεν είναι από μόνος του ένα αξιακό ζήτημα, αλλά ένα διαρκές στοίχημα για την καλύτερη αποτύπωση της πραγματικής θέσης της βάσης. Προφανώς, ο τρόπος λήψης αποφάσεων αφορά σε έναν από τους κυριότερους πυλώνες του ομόσπονδου σχήματος -και όλων των σχημάτων της ομοσπονδίας - τον πυλώνα των οριζόντιων δομών. Όμως, κανένας τρόπος λήψης αποφάσεων δεν

εξασφαλίζει από μόνος του (ως θεσμοθετημένη και απρόσωπη διαδικασία) την πιστή έκφραση της βάσης. Ακόμη και στα οριζόντια μοντέλα μπορεί να υποβόσκουν άτυπες ιεραρχίες ή σιωπηλές αναθέσεις, ενάντια στις οποίες θα πρέπει να επαγρυπνούμε συνεχώς, ώστε να πραγματώνονται οι αξιακές μας θέσεις.

Η διασφάλιση των καλύτερων όρων με τους οποίους θα γίνεται κάθε φορά η συζήτηση και η λήψη αποφάσεων, είναι ευθύνη και υποχρέωση του καθένα μας. Τα περιθώρια για βελτίωση είναι μεγάλα, όπως και σε κάθε ομάδα ανθρώπων, όπου οι μικροεξουσίες, τα χαρακτηριστικά της προσωπικότητας του καθένα, είτε ως ατόμου είτε ως συλλογικότητα (αλαζονεία, ισχυρογνωμοσύνη) και οι «έτοιμες» συμπεριφορές, δημιουργούν προβλήματα. Αν θέλουμε να υπερασπιστούμε πραγματικά την κοινότητα και τη συλλογική συνύπαρξη και δράση, θα επιμείνουμε στη διερεύνηση των τρόπων με τους οποίους θα σπάσουμε τους όποιους διαχωρισμούς, θα ξεπεράσουμε διαφωνίες και θα δημιουργήσουμε ένα σχήμα στο οποίο, θα συμμετέχουμε όλοι ίστιμα. Και εν τέλει θα λειτουργούμε με σύνθεση-συνδιαμόρφωση, όχι με έναν τρόπο δογματικό και στέρεο, αλλά περισσότερο ως μια δυνατότητα διερεύνησης, κριτικής και συνεχούς αυτοβελτιώσης. Γιατί πρέπει να δούμε τη σύνθεση-συνδιαμόρφωση ως ένα εργαλείο που θα ενδυναμώσει τις μεταξύ μας σχέσεις, θα δώσει δημιουργική πνοή στις διαφωνίες και θα αποτελέσει βάση, πάνω στην οποία χτίζονται οι δράσεις μας.

Για όλους τους παραπάνω λόγους, απορρίπτουμε την ψηφοφορία ως τρόπο λήψης αποφάσεων, καθώς θεωρούμε ότι είναι μια διαδικασία που υποσκάπτει την κουλτούρα της ζύμωσης και της συνδιαμόρφωσης, ενώ ταυτόχρονα, πολλές φορές, με το πρόσχημα της αποτελεσματικότητας επενδύει στην πνευματική οκνηρία και στη λογική της ανάθεσης.

Θεωρούμε πως ο τρόπος λήψης αποφάσεων θα μπορούσε και να αλλάξει στο μέλλον μετά από αξιολόγηση και εφόσον η διαδικασία κρίνει πως είναι προς όφελός της και δεν αντιτίθεται στον κινηματικό χαρακτήρα, την οριζοντιότητα, την αντιεραρχία και τη σύνθεση-συνδιαμόρφωση.

ΘΕΣΜΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Η ΘΕΣΜΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ των εργατικών σωματείων είναι αλήθεια πως κερδίθηκε με αίμα από την τάξη μας. Όμως πέρα από την αναμφισβήτητη σημασία και αξία των αγώνων που έχουν δοθεί στο παρελθόν είναι σημαντικό να αξιολογούμε τις κατακτήσεις μας και στο σήμερα.

Έτσι, ενώ από τη μία έχει κατακτηθεί η δυνατότητα των εργαζομένων να ιδρύουν σωματεία, από την άλλη το κράτος έχει αποδείξει πως είναι ανά πάσα στιγμή έτοιμο (ειδικά επί Μνημονίου) να καταστείλει οποιαδήποτε κινητοποίηση ή αγώνα έρχεται σε αντίθεση με τις επιλογές του. Χαρακτηριστικότερο παράδειγμα οι επιστρατεύσεις δασκάλων, ναυτεργατών και εργαζομένων στο μετρό το 2013.

Επίσης, με δεδομένη την άλωση του παραδοσιακού συνδικαλιστικού μοντέλου μέσω της γραφειοκρατίας και των κρατικών χρηματοδοτήσεων και ελλείψει ανταγωνιστικού εργατικού πόλου, τα συνδικαλιστικά κεκτημένα βάλλονται συνεχώς με την κατάργηση και απαξίωση θεσμών και οργανισμών όπως του Οργανισμού Μεσολάβησης και Διαιτησίας (Ο.Μ.Ε.Δ), των Επιθεωρήσεων Εργασίας και των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας (Σ.Σ.Ε).

Πέρα όμως από την καταστολή και την πάσης φύσεως κρατική αυθαιρεσία, περιοριστικά λειτουργούν και οι παραδοσιακές κάθετες συνδικαλιστικές δομές, το συνδικαλιστικό μοντέλο της διαχείρισης και της διαμεσολάβησης που λειτουργεί στο καπιταλιστικό πλαίσιο και στηρίζει τη λειτουργία του. Έτσι, παρότι στα περισσότερα καταστατικά η συνέλευση αναγνωρίζεται ως το ανώτατο όργανο στη λήψη των αποφάσεων, στην πραγματικότητα έχει κυριαρχήσει η λογική της «ανάθεσης» μέσω των διοικητικών συμβουλίων.

Με το άλλοθι του «εκλεγμένου» στις περισσότερες των περιπτώσεων, τα διοικητικά συμβούλια λειτουργούν καθ' εικόνα και ομοίωση του αστικού κοινοβουλίου που αποφασίζει ερήμην των αναγκών αλλά και των συμφερόντων της εκλογικής του πελατείας.

Η θεσμική αναγνώριση είναι μεν μια κατάκτηση αλλά αυτό που την καθιστά ουσιαστικό και διαρκές μέσο αγώνα στα χέρια των εργαζομένων είναι η συνδικαλιστική κουλτούρα που καλλιεργεί την οριζοντιότητα, την αντιεραρχία, τον κινηματικό χαρακτήρα, τους ταξικούς ακηδεμόνευτους αγώνες και τη συμμετοχή, όλα αυτά που εμείς ονομάζουμε συνδικαλισμό βάσης.

Η επιλογή μας, σε αυτή τη χρονική περίοδο, να μην προχωρήσουμε στη θεσμική αναγνώριση του οργάνου (παρότι αρκετά από τα πρωτοβάθμια σχήματα που συμμετέχουν, έχουν επιλέξει τη θεσμική αναγνώριση και κάνουν χρήση των δυνατοτήτων που απορρέουν και από αυτή) έχει να κάνει με την πεποίθησή μας πως ένα τεράστιο κομμάτι του προλεταριάτου σήμερα (τετράροι, ευέλικτοι, υποαπασχολούμενοι, συμβασιούχοι, εκ περιτροπής εργαζόμενοι, «μαύροι», ανασφάλιστοι, επισφαλείς και άνεργοι) δεν υπολείπονται απλά και μόνο της θεσμικής αναγνώρισης αλλά κυρίως των δομών και των αντιλήψεων που θα το καταστήσουν και πάλι ανταγωνιστικό στην ταξική πάλη.

Για μας πρωτεύουσα σημασία έχει η από τη βάση, ανάλυση των δεδομένων της περιόδου που διανύουμε, η στόχευση και η προοπτική μας και γι' αυτό στο κάλεσμά μας για τη δημιουργία πανελλαδικής εργατικής ομοσπονδίας θεωρούμε εξαιρετικά σημαντικό να συμμετέχουν και πρωτοβάθμιες εργατικές συλλογικότητες που είτε δεν τους δίνεται είτε αρνούνται τη θεσμική αναγνώριση.

Πιστεύουμε πως η ουσιαστική νομιμοποίηση της εργατικής ομοσπονδίας βάσης δεν μπορεί παρά να πηγάζει από τα μέλη της και γι' αυτό στην παρούσα περίοδο η θεσμική αναγνώριση δεν αποτελεί άμεση επιδίωξη. Το ενδεχόμενο της θεσμικής αναγνώρισης ίσως προκύψει, εφόσον εκτιμηθεί από μελλοντικές διαδικασίες, πως το επιβάλλουν οι κοινωνικοπολιτικές συνθήκες καθώς και η δυναμική που αντιστοίχως θα προκύψει από αυτές.

Αυτό που σήμερα προέχει είναι μια συνδικαλιστική προσέγγιση, που θα θέσει και πάλι στο επίκεντρο τις ανάγκες και τα συμφέροντα κάθε εργαζόμενου και άνεργου, κάθε προλετάριου, ενάντια στην ύπαρξη του καπιταλισμού με στόχο την κατάργησή του.

Άλλωστε, επιδίωξη μας είναι τα σωματεία βάσης και οι εργατικές συλλογικότητες να αποτελέσουν ουσιαστικούς θεσμούς καθώς δυναμώνουν και ριζώνουν μέσα στην εργατική τάξη.

Με την ταξική μας συνείδηση, τις δομές και τη συνδικαλιστική μας κουλτούρα οδηγό, στοχεύουμε στη δημιουργία ενός συσχετισμού ταξικών δυνάμεων που θα αφαιρέσει τη δυνατότητα από την άρχουσα τάξη να εξαπολύει τις επιθέσεις της, που θα δώσει ένα τέλος στον εξευτελισμό όχι μόνο των όρων της εργασίας αλλά και της ίδιας της ύπαρξής μας.

ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΚΡΑΤΙΚΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΠΛΕΓΜΑ

ΑΠΟΛΥΤΑ ΤΑΥΤΙΣΜΕΝΗ με τον γραφειοκρατικό συνδικαλισμό είναι η οικονομική συνδιαλλαγή με το κράτος. Οι επίσημες συνδικαλιστικές ηγεσίες, επί δεκαετίες, ανοίγουν και κλείνουν εργατικούς αγώνες, με μόνο στόχο τη διασφάλιση της ταξικής συμφιλίωσης των «κοινωνικών εταίρων» και την εμπέδωση της εργασιακής και κατ' επέκταση της «κοινωνικής ειρήνης». Αποτέλεσμα αυτής της τακτικής είναι οι συνεχόμενες ήττες του εργατικού κινήματος. Η συγκρότηση ενός νικηφόρου κινήματος πρέπει από την αρχή να διασφαλίσει την αυτονομία του ως προς τα όρια και τα μέσα του αγώνα του. Άρα, κάθε συνδιαλλαγή με το κράτος και τους εργοδότες, μόνο σε ήττες μπορεί να το οδηγήσει. Ως οικονομική υποτέλεια αντιλαμβανόμαστε και για αυτό απορρίπτουμε κάθε είδους κρατική ή/και εργοδοτική επιχορήγηση.

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΗΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ ΠΟΥ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ ΣΕ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΟΡΓΑΝΑ ΜΕ ΚΑΘΕΤΕΣ ΔΟΜΕΣ

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ – η οποία απαρτίζεται από πρωτοβάθμια σωματεία, εργατικές συνελεύσεις και σωματεία βάσης – προέκυψε από την επιθυμία των μελών της να δημιουργήσουν μια νέα δομή συνδικαλισμού βάσης σύμφωνα με τις αρχές τις οριζοντιότητας της αντι-ιεραρχίας και της κινηματικής δράσης (έτσι όπως αυτές παρουσιάστηκαν παραπάνω), αλλά και από τη επιθυμία και ανάγκη διαφοροποίησης από το υπάρχον συνδικαλιστικό μοντέλο που επικρατεί. Στο πλαίσιο αυτό κρίνεται αντιφατικό τα μέλη από τα οποία απαρτίζεται η ομοσπονδία, να συμμετέχουν σε άλλα δευτεροβάθμια όργανα με κάθετες δομές.

Έτσι, σε ότι αφορά πρωτοβάθμια σωματεία με εκπροσώπηση σε άλλα δευτεροβάθμια όργανα, προτείνουμε τη συμμετοχή τους στην ομοσπονδία με την προοπτική της αποχώρησής τους από τις καθεστωτικές και γραφειοκρατικές διαδικασίες συνδικαλισμού. Σε αυτές τις περιπτώσεις θεωρείται αυτονόητο πως κάθε τέτοιο σωματείο – μέλος θα αποδέχεται τις αξιακές και καταστατικές αρχές της ομοσπονδίας και, επομένως, θα αποτελεί οντότητα με χαρακτηριστικά όμοια των άλλων μελών, αυτά των οριζόντιων δομών οργάνωσης (κινηματικός και συνελευσιακός χαρακτήρας, όπου η συνέλευση αποτελεί το μοναδικό όργανο λήψης αποφάσεων) και παραγωγής πολιτικής από τα κάτω.

Κρίνεται, ωστόσο, σκόπιμο τα εν λόγω σωματεία να μην αποκλείονται αυτομάτως με την συμμετοχή τους σε άλλα δευτεροβάθμια όργανα, αλλά να δίνεται από την ομοσπονδία ένα εύλογο χρονικό διάστημα για την αποχώρησή τους από τις δομές του καθεστωτικού συνδικαλισμού. Όταν αυτό δεν καθίσταται δυνατό, προτείνουμε, στο εσωτερικό των σωματείων που λειτουργούν με κάθετες δομές, να σχηματίζονται επιτροπές βάσης ή άλλες εργατικές συλλογικότητες με οριζόντια δομή και ακολούθως να συμμετέχουν στην ομοσπονδία ως «επιτροπή εργαζομένων βάσης». Μέλημα και στόχευση των παραπάνω «επιτροπών βάσης» θα είναι ο μετασχηματισμός / μετατροπή / εξέλιξη / των σωματείων τους σε πρωτοβάθμια σωματεία – συλλογικότητες βάσης.

ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΟΥ

ΣΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ της ομοσπονδίας, με δεδομένο πως θα έχει προηγηθεί η διαδικασία της σύνθεσης - συνδιαμόρφωσης και θα έχει κατατεθεί η συγκλίνουσα επιχειρηματολογία - ανάλυση των πρωτοβάθμιων συλλογικοτήτων, προκρίνουμε την ενιαία υλοποίηση των αποφάσεων με κοινή υπογραφή.

Σε περίπτωση που η παραπάνω, κύρια για μας, επιλογή δεν μπορεί να επιτευχθεί, δικαίωμα υπογραφής θα έχει η θέση που συγκεντρώνει τη μεγαλύτερη δυναμική.

Συγκεκριμένα: Η μεγαλύτερη δυναμική επιτυγχάνεται από την επιχειρηματολογία – ανάλυση που καταθέτουν τα πρωτοβάθμια σχήματα (κάθε πρωτοβάθμιο σχήμα και μια θέση) σε συνδυασμό με την αριθμητική δύναμη που αυτές εκπροσωπούν (κάθε πρωτοβάθμιο σχήμα ορίζει την αριθμητική του δύναμη βάσει των ενεργών μελών του και όχι των εγγεγραμμένων όπως σε περιπτώσεις άλλων σωματείων).

Στην περίπτωση που κάποιο πρωτοβάθμιο σχήμα ή σχήματα δεν μπορούν σε καμιά περίπτωση να συνθέσουν («χωρέσουν») στην μεγαλύτερη δυναμική, μπορούν να εκφέρουν αυτόνομα λόγο πάνω στο ζήτημα, προφανώς στο βαθμό που αυτή τους η άποψη δεν θα έρχεται σε αντίθεση με τις αξιακές αρχές της ομοσπονδίας. (βλ. Αξιακές αρχές)

Σε αυτή την περίπτωση η μικρότερη δυναμική θα υπογράφει μεν με τον τίτλο της αλλά ταυτόχρονα θα διατηρεί και την ιδιότητα του μέλους της Ομοσπονδίας προκειμένου να διαφυλάσσεται η ενότητα της Ομοσπονδίας ακόμη και όταν κομμάτι της δυναμικής της, διαφοροποιείται.

Και για να γίνουμε συγκεκριμένοι δίνουμε το παρακάτω παράδειγμα υπογραφής στο πλαίσιο της μικρότερης δυναμικής:

Συνέλευση Βάσης Εργαζόμενων Οδηγών Δικύκλου
μέλος της Ομοσπονδίας.

Με αυτό τον τρόπο πιστεύουμε πως διασφαλίζονται οι μικρότερες δυναμικές (εφόσον τους δίνεται η δυνατότητα έκφρασης) ενώ ταυτόχρονα διαφυλάσσεται η ενότητα της Ομοσπονδίας και αναδεικνύεται σε ένα θεμελιώδες για μας ζήτημα η διαφορετικότητα της κουλτούρας του συνδικαλισμού βάσης.

Η μεγαλύτερη και η μικρότερη δυναμική της Ομοσπονδίας αποτελούν το συλλογικό μας πλούτο. Οι θέσεις είτε εκφράζουν τη μεγαλύτερη είτε τη μικρότερη δυναμική των ζυμώσεων θα κριθούν στην πράξη και θα επαναξιολογηθούν από τη διαδικασία. Στην Ομοσπονδία δεν χωρούν "νικητές" και "ητημένοι" αλλά η συντροφικότητα, η αλληλεγγύη και η αμοιβαία εμπιστοσύνη στο πλαίσιο των κοινά διακηρυγμένων μας στόχων.

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ
ΔΕΝ ΣΤΑΡΧΕΙ!
ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ
ΛΛΗΛΕΓΓΥΗ - ΕΠΙΦΕΡΟΥ
ΩΜΑΤΕΙΑ ΒΑΣΗΣ - ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ/ΕΣ - ΑΝΕΡΓΟΙ/ΕΣ

